

De commissie gaat uit van een maximum klimaat scenario. Is het allemaal wel nodig als de ontwikkelingen meevallen? Waarom gaat u voortdurend uit van de meest ongunstige scenario's?

In het maatschappelijk debat in de media komt regelmatig de vraag naar voren in hoeverre het terecht is dat de plannen van de Deltacommissie gebaseerd zijn op de maximaal mogelijke bovengrenzen van de zeespiegelstijging zoals die nu bekend zijn. Zo ook in het NRC van 9 oktober jongstleden.

Het advies van de Deltacommissie is hier heel duidelijk over. De plannen zijn niet alleen gebaseerd op klimaatverandering maar op in totaal drie aspecten:

1. De achterstand in het op orde brengen van de waterkeringen volgens de bestaande normen voor waterveiligheid,
2. het bijstellen van die bestaande normen omdat ze achterhaald zijn. De commissie wil dat het minimaal 10 keer veiliger wordt en
3. de klimaatverandering met effecten voor de zeespiegel, rivierafvoeren en droogteperioden in Nederland.

Actie is nu geboden, omdat een belangrijk deel van de waterkeringen niet voldoet aan de huidige wettelijke normen. Deze normen zijn gebaseerd op de adviezen van de eerste Deltacommissie uit 1960 en weerspiegelen niet meer de eisen van deze tijd. Sinds de jaren '60 is immers het aantal inwoners in de laag gelegen en overstromingsgevoelige delen van Nederland sterk gegroeid en zijn de welvaart en het geïnvesteerd vermogen verveelvoudigd. Bovendien wordt meer dan vroeger, veel belang gehecht aan de bescherming van niet-economische waarden, zoals natuur, landschap en cultuurhistorisch erfgoed, zoals de historische binnensteden. De Deltacommissie vindt dat het veiligheidsniveau hierop moet worden aangepast en tenminste met een factor 10 moet worden verhoogd. Een belangrijk deel van de maatregelen, zeker op de korte termijn, is daarom gekoppeld aan het inhalen van de huidige achterstand in veiligheid en het verbeteren van het veiligheidsniveau. Het gaat de Deltacommissie dus om meer dan alleen de mogelijke gevolgen van de klimaatverandering en de urgentie daarvan.

Het advies van de commissie is ook heel duidelijk over waarom een bovengrens voor zeespiegelstijging wordt gebruikt en hoe de plannen aangepast kunnen worden als de zeespiegelstijging lager uit gaat vallen.

De vraag die de commissie zich stelde was: is het ook onder de meest extreme scenario's mogelijk Nederland veilig te houden? Daarom zijn in het advies de hoogste waarden genomen, zodat met overtuiging "ja" kan worden geantwoord. Nederland kan zelfs de meest extreme stijging van de zeespiegel aan, zoals die nu door wetenschapper voor mogelijk wordt gehouden.

Voor de maatregelen die de commissie voorstelt zijn de tijd, de kennis en de middelen beschikbaar om ze te realiseren. Deze maatregelen leveren bovendien meer op dan alleen veiligheid; mits verstandig vorm gegeven leiden ze ook tot meer ruimtelijke kwaliteit, een rijkere natuur en andere maatschappelijke meerwaarden. En als de zeespiegel minder snel stijgt dan de bovengrenzen volgens de huidige prognoses, is er alle gelegenheid om maatregelen uit te stellen of af te vlakken en dus de kosten aan te passen. Met een mindere zeespiegelstijging hoeft minder zand gesuppleerd te worden om het strand op zijn huidige plaats te kunnen houden of de kust te laten aangroeien. Mogelijk kunnen de stormvloedkeringen dan langer mee en hoeven ze pas later vervangen te worden.

